

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 25ης Ιουλίου 2018^{*i}

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτελέσεως – Λόγοι μη εκτελέσεως – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 4 – Απαγόρευση απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως – Συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος – Έκταση της διενεργούμενης από τις αρχές εκτελέσεως εξετάσεως – Ύπαρξη μέσου έννομης προστασίας στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος – Διαβεβαίωση παρασχεθείσα από τις αρχές του κράτους μέλους αυτού»

Στην υπόθεση C-220/18 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης, Γερμανία) με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα, στο πλαίσιο της δίκης με αντικείμενο την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εις βάρος του

ML

παρισταμένης της:

Generalstaatsanwaltschaft Bremen,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin και E. Regan (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: K. Malacek, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Ιουνίου 2018,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- ο ML, εκπροσωπούμενος από τον A. Jung, Rechtsanwalt,
- η Generalstaatsanwaltschaft Bremen, εκπροσωπούμενη από τον M. Glasbrenner, Oberstaatsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και M. Hellmann,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Van Lul, C. Pochet και A. Honhon,
- η Δανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Søndahl Wolff,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από την G. Mullan, BL,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Sampol Pucurull,
- η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér και G. Tornyai καθώς και από την M. M. Tátrai,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Langer,
- η Ρουμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις E. Gane και C.-M. Florescu,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 4ης Ιουλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 3, του άρθρου 5 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως στη Γερμανία ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος στις 31 Οκτωβρίου 2017 από το Nyíregyházi Járásbíróság (περιφερειακό δικαστήριο Nyíregyháza, Ουγγαρία) εις βάρος του ML, προκειμένου αυτός να εκτίσει στην Ουγγαρία στερητική της ελευθερίας ποινή.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο Χάρτης

- 3 Το άρθρο 4 του Χάρτη επιγράφεται «Απαγόρευση των βασανιστηρίων και των απάνθρωπων ή εξευτελιστικών ποινών ή μεταχείρισης» και ορίζει τα εξής:

«Κανείς δεν μπορεί να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε απάνθρωπες ή εξευτελιστικές ποινές ή μεταχείριση.»

- 4 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (ΕΕ 2007, C 303, σ. 17) διευκρινίζουν ότι «[τ]ο δικαίωμα του άρθρου 4 [του Χάρτη] αντιστοιχεί στο προβλεπόμενο από το άρθρο 3 της [Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ)], το οποίο έχει την ίδια ακριβώς διατύπωση [...]. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 52, παράγραφος 3 του Χάρτη, το άρθρο αυτό έχει την ίδια έννοια και την ίδια εμβέλεια με το άρθρο 3 της [ΕΣΔΑ]».
- 5 Το άρθρο 47 του Χάρτη, με τίτλο «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», ορίζει τα εξής:

«Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

[...]»

- 6 Το άρθρο 51 του Χάρτη, με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος Χάρτη απευθύνονται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, καθώς και στα κράτη μέλη, μόνον όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης. [...]»

- 7 Το άρθρο 52 του Χάρτη, το οποίο επιγράφεται «Εμβέλεια και ερμηνεία των δικαιωμάτων και των αρχών», ορίζει στην παράγραφο 3 τα εξής:

«Στον βαθμό που ο παρών Χάρτης περιλαμβάνει δικαιώματα που αντιστοιχούν σε δικαιώματα τα οποία διασφαλίζονται στην [ΕΣΔΑ], η έννοια και η εμβέλειά τους είναι ίδιες με εκείνες που τους αποδίδει η εν λόγω Σύμβαση. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει το δίκαιο της Ένωσης να παρέχει ευρύτερη προστασία.»

Η απόφαση-πλαίσιο

- 8 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 7 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχουν ως εξής:

«(5) [...] [Η] εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. [...]

(6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.

(7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάσει της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.»

- 9 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαisiού.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαisiού δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΕΕ].»

- 10 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της αποφάσεως-πλαisiού ορίζουν τους λόγους της υποχρεωτικής και της προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού, η δικαστική αρχή εκτελέσεως μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης «εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο».

- 11 Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαisiού, υπό τον τίτλο «Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις», ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

2) όταν η αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος δύναται να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει στο νομικό του σύστημα διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής –κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών– ή για την εφαρμογή μέτρων επιεικείας τα οποία προβλέπει υπέρ του προσώπου η νομοθεσία ή πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου·

3) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς τον σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

- 12 Το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαisiού, με τίτλο «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.»

- 13 Το άρθρο 7 της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο επιγράφεται «Προσφυγή στην κεντρική αρχή», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.»

- 14 Το άρθρο 15 της αποφάσεως-πλαisiού, με τίτλο «Απόφαση για την παράδοση», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

- 15 Το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο επιγράφεται «Προθεσμίες και διαδικασία της απόφασης εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», προβλέπει τα εξής:

«1. Για την εξέταση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ακολουθείται διαδικασία επείγοντος.

2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση.

3. Στις λοιπές περιπτώσεις, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός 60 ημερών από τη σύλληψη του καταζητουμένου.

4. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 ή 3 προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά τριάντα ημέρες.

5. Εφόσον η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν έχει λάβει οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι απαραίτητες ουσιαστικές προϋποθέσεις ώστε να είναι δυνατή η παράδοση προσώπων.

[...]

7. Όταν, εκτάκτως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την Eurojust, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησής του. Επιπλέον, ένα κράτος μέλος το οποίο έχει υποστεί επανειλημμένες καθυστερήσεις από άλλο κράτος μέλος στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο με σκοπό να γίνει αξιολόγηση, σε επίπεδο κρατών μελών, του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση-πλαίσιο.»

Το γερμανικό δίκαιο

- 16 Η απόφαση-πλαίσιο μεταφέρθηκε στη γερμανική έννομη τάξη με τα άρθρα 78 έως 83k του Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις), της 23ης Δεκεμβρίου 1982, όπως έχει τροποποιηθεί με τον νόμο περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (Europäisches Haftbefehlsgesetz), της 20ής Ιουλίου 2006 (BGBl. 2006 I, σ. 1721) (στο εξής: IRG).
- 17 Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του IRG, το Oberlandesgericht (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο, Γερμανία) αποφαίνεται, κατόπιν αιτήσεως της εισαγγελίας, επί του επιτρεπτού της εκδόσεως όταν ο εκζητούμενος δεν έχει συναινέσει στην έκδοσή του. Εκδίδεται προς τούτο διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 32 του IRG.
- 18 Το άρθρο 73 του IRG ορίζει τα εξής:
- «Ελλείψει σχετικής αιτήσεως, η δικαστική συνδρομή και η διαβίβαση πληροφοριών είναι παράνομες εφόσον θίγονται βασικές αρχές της γερμανικής έννομης τάξεως. Σε περίπτωση αιτήσεως βάσει των τμημάτων οκτώ, εννέα και δέκα, η δικαστική συνδρομή είναι παράνομη εφόσον θίγονται οι αρχές τις οποίες κατοχυρώνει το άρθρο 6 ΣΕΕ.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 19 Στις 2 Αυγούστου 2017, το Nyíregyházi Járásbíróság (περιφερειακό δικαστήριο Nyíregyháza, Ουγγαρία) εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εις βάρος του ML, Ούγγρου υπηκόου, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για τα εγκλήματα της σωματικής βλάβης, της φθοράς περιουσίας, της απάτης ελάσσονος αξίας και της κλοπής με διάρρηξη, που τελέστηκαν στη Nyíregyháza (Ουγγαρία) μεταξύ Φεβρουαρίου και Ιουλίου 2016.
- 20 Στις 16 Αυγούστου 2017, το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης διαβίβασε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αυτό στην Generalstaatsanwaltschaft Bremen (εισαγγελία Βρέμης, Γερμανία).
- 21 Με απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2017, το Nyíregyházi Járásbíróság (περιφερειακό δικαστήριο Nyíregyháza) καταδίκασε ερήμην τον ML σε στερητική της ελευθερίας ποινή ενός έτους και οκτώ μηνών.
- 22 Με έγγραφο της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, ανταποκρινόμενο σε αίτημα της εισαγγελίας Βρέμης, της επισήμανε ότι, σε περίπτωση παραδόσεως, ο ML επρόκειτο, αρχικώς, να κρατηθεί, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παραδόσεως, στο κατάστημα κρατήσεως της Βουδαπέστης (Ουγγαρία) και, στη συνέχεια, στο κατάστημα κρατήσεως του Szombathely (Ουγγαρία). Το υπουργείο αυτό παρέσχε τη διαβεβαίωση ότι ο ML δεν πρόκειται να υποστεί καμία απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, λόγω της προβλεπόμενης κρατήσεώς του στην Ουγγαρία. Το εν λόγω υπουργείο προσέθεσε ότι η ίδια διαβεβαίωση μπορεί επίσης να δοθεί και σε σχέση με το ενδεχόμενο μεταγωγής του ML σε άλλο κατάστημα κρατήσεως.
- 23 Στις 31 Οκτωβρίου 2017, το Nyíregyházi Járásbíróság (περιφερειακό δικαστήριο Nyíregyháza) εξέδωσε νέο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εις βάρος του ML με σκοπό, αυτή τη φορά, την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του είχε επιβληθεί από το δικαστήριο αυτό στις 14 Σεπτεμβρίου 2017.
- 24 Στις 23 Νοεμβρίου 2017, το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης, Γερμανία) διέταξε την κράτηση του ML με σκοπό την έκδοσή του στο πλαίσιο της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που είχε εκδοθεί στις 2 Αυγούστου 2017. Έκτοτε, ο ML κρατείται στο σωφρονιστικό κατάστημα του Bremen-Oslebshausen (Γερμανία).

- 25 Στις 12 Δεκεμβρίου 2017, το Amtsgericht Bremen (ειρηνοδικείο Βρέμης, Γερμανία) διέταξε την κράτηση του ML με σκοπό την έκδοσή του, στο πλαίσιο της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που είχε εκδοθεί στις 31 Οκτωβρίου 2017, εν αναμονή της ενδεχόμενης παραδόσεώς του στις ουγγρικές αρχές. Ο ML δεν συναίνεσε στην παράδοσή του.
- 26 Με διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2017, το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης) διατήρησε σε ισχύ το μέτρο της κρατήσεως του ML με σκοπό την έκδοσή του, στο πλαίσιο της εκτελέσεως του ως άνω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Εντούτοις, προκειμένου να εκτιμήσει τη νομιμότητα της παραδόσεως υπό το πρίσμα των συνθηκών κρατήσεως εντός των ουγγρικών σωφρονιστικών καταστημάτων, το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι ήταν αναγκαίο να συγκεντρώσει συμπληρωματικές πληροφορίες.
- 27 Με διάταξη που εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2018, το ως άνω δικαστήριο έκρινε συναφώς ότι, βάσει των πληροφοριών που είχε στη διάθεσή του, η έκτιση της επιβληθείσας στον ML ποινής στο κατάστημα κρατήσεως του Szombathely δεν εγείρει αντιρρήσεις. Εντούτοις, δεδομένου ότι το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης είχε κάνει λόγο, στο από 20 Σεπτεμβρίου 2017 έγγραφό του, για ενδεχόμενο μεταγωγής σε άλλα καταστήματα κρατήσεως, το δικαστήριο αυτό έκρινε αναγκαίο να διαβιβάσει στο εν λόγω Υπουργείο αίτημα παροχής πληροφοριών με κατάλογο 78 ερωτημάτων σχετικά με τις υφιστάμενες συνθήκες κρατήσεως στο κατάστημα κρατήσεως της Βουδαπέστης και σε άλλα καταστήματα κρατήσεως στα οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να μεταχθεί ο ML.
- 28 Η εισαγγελία Βρέμης υπέβαλε το ως άνω αίτημα στο ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης στις 10 Ιανουαρίου 2018.
- 29 Στις 12 Ιανουαρίου 2018, το ως άνω Υπουργείο, ανταποκρινόμενο στο αίτημα αυτό, απάντησε ότι ο εθνικός νομοθέτης, με τον νομό CX της 25ης Οκτωβρίου 2016 περί τροποποιήσεως, ιδίως, του άρθρου 144/B, παράγραφος 1, του a büntetések, az egyes kényszerintézkedések intézkedések, és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. CCXL törvény (νόμου CCXL του 2013, περί της εκτελέσεως των ποινών και ποινικών μέτρων, ορισμένων μέτρων καταναγκασμού, και της κρατήσεως λόγω διοικητικών παραβάσεων) (στο εξής: νόμος του 2016), καθιέρωσε, αφενός, ένδικο βοήθημα που παρέχει στους κρατούμενους τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς τους και, αφετέρου, ένας νέο μέτρο κρατήσεως που είναι γνωστό ως «επανάταξη». Στο πλαίσιο του μέτρου αυτού, οι κρατούμενοι που δεν έχουν ακόμα εκτίσει πλήρως τη στερητική της ελευθερίας ποινή τους έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν τη μετατροπή της κρατήσεως σε κατ' οίκον περιορισμό. Το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης προσέθεσε επίσης ότι η αύξηση, από το 2015 και εξής, της δυναμικότητας των φυλακών κατά 1000 και πλέον νέες θέσεις συνέβαλε στη μείωση του υπερπληθυσμού των φυλακών.
- 30 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 1ης Φεβρουαρίου 2018 προς την εισαγγελία Βρέμης, υπάλληλος του ουγγρικού Υπουργείου Δικαιοσύνης γνωστοποίησε ότι, με την επιφύλαξη της συνδρομής αντίθετων περιστάσεων, ο ML επρόκειτο να κρατηθεί στη Βουδαπέστη για περίοδο μίας έως τριών εβδομάδων, με σκοπό την υλοποίηση ορισμένων, μη περαιτέρω διευκρινιζόμενων μέτρων, ενόψει της διεξαγωγής της διαδικασίας παραδόσεως.
- 31 Με διάταξη της 12ης Φεβρουαρίου 2018, το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης) ζήτησε από τις ουγγρικές αρχές να του διαβιβάσουν, πριν από τις 28 Φεβρουαρίου 2018, πληροφορίες σχετικές με τις συνθήκες κρατήσεως, αφενός, εντός του σωφρονιστικού καταστήματος της Βουδαπέστης και, αφετέρου, εντός των άλλων σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία ενδέχεται να μεταχθεί ο ML. Επίσης, ζήτησε να του γνωστοποιηθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να εξακριβώσει τις συνθήκες υπό τις οποίες κρατούνται οι φυλακισμένοι στα καταστήματα αυτά.
- 32 Η εισαγγελία Βρέμης υπέβαλε το αίτημα αυτό στις ουγγρικές αρχές στις 15 Φεβρουαρίου 2018.

- 33 Στις 27 Μαρτίου 2018, το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, σε συνεννόηση με τη γενική διεύθυνση εκτελέσεως των ποινών, παρέσχε εκ νέου τη διαβεβαίωση ότι ο ML, κατά τη διάρκεια της κρατήσεώς του στην Ουγγαρία, δεν επρόκειτο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, ανεξαρτήτως του καταστήματος κρατήσεως στο οποίο επρόκειτο να κρατηθεί.
- 34 Στην απόφαση περί παραπομπής, το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης) διαπιστώνει ότι ο ML δεν έχει συμφέρον άξιο προστασίας που να δικαιολογεί την έκτιση της ποινής του στη Γερμανία. Πράγματι, δεδομένου ότι ο ML δεν ομιλεί τη γερμανική γλώσσα και η σύντροφός του δεν εργάζεται ούτε έχει δικαίωμα σε παροχές κοινωνικής πρόνοιας εντός του κράτους μέλους αυτού, δεν προσδοκείται ότι θα αυξήσει τις πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεώς του αν εκτίσει την ποινή του στη γερμανική επικράτεια. Συνεπώς, ο ML θα έπρεπε, καταρχήν, να παραδοθεί στην Ουγγαρία.
- 35 Εντούτοις, πριν διατυπώσει οριστική κρίση επί του ζητήματος αυτού, το δικαστήριο αυτό εκτιμά ότι υποχρεούται να ελέγξει αν τα στοιχεία που του παρέσχαν οι ουγγρικές αρχές απαντώντας στα αιτήματά του περί παροχής πληροφοριών αρκούν για να αποκλεισθεί, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 73 του IRG, και λαμβανομένης υπόψη της ερμηνείας του άρθρου 1, παράγραφος 3, του άρθρου 5 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασίου καθώς και του άρθρου 4 του Χάρτη, η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως.
- 36 Προς τούτο, το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες, πρώτον, ως προς την έκταση της εξετάσεως που καλείται να διενεργήσει, δεδομένου ότι στην Ουγγαρία υφίσταται πλέον ένδικο βοήθημα που παρέχει στους κρατούμενους τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς τους υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, διερωτάται αν το ένδικο βοήθημα αυτό καθιστά δυνατό τον αποκλεισμό κάθε πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως στην περίπτωση κατά την οποία υφίστανται, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΔΔΑ) της 10ης Μαρτίου 2015, Varga κ.λπ. κατά Ουγγαρίας (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, § 79 έως 92), αποδείξεις σχετικά με την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως στην Ουγγαρία. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ποιες επιπτώσεις έχει, από απόψεως συμμορφώσεως προς τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ, η πρόσφατη κρίση του ΕΔΔΑ, με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, Domján κατά Ουγγαρίας (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317, § 22), ότι δεν αποδείχθηκε ότι το εν λόγω ένδικο βοήθημα δεν επρόκειτο να προσφέρει ρεαλιστικές προοπτικές βελτιώσεως των ανάρμοστων συνθηκών κρατήσεως των φυλακισμένων.
- 37 Στην περίπτωση κατά την οποία το ως άνω ένδικο βοήθημα δεν είναι ικανό να αποτρέψει τον κίνδυνο να υποστεί ένας κρατούμενος απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση λόγω των συνθηκών κρατήσεώς του, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, δεύτερον, σε ποια έκταση είναι υποχρεωμένο, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες και τις διαβεβαιώσεις που του έχουν παράσχει οι ουγγρικές αρχές, να ελέγξει τους όρους και τις συνθήκες κρατήσεως στο σύνολο των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία ενδέχεται να κρατηθεί ο ML.
- 38 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, καταρχάς, αν ο έλεγχος των συνθηκών κρατήσεως πρέπει να αφορά όλα τα σωφρονιστικά καταστήματα στα οποία ενδέχεται να κρατηθεί ο ML, μεταξύ των οποίων εκείνα στα οποία τυχόν κρατηθεί για περιορισμένη ή μεταβατική περίοδο, ή αν ο έλεγχος αυτός μπορεί να περιοριστεί σε εκείνα τα σωφρονιστικά καταστήματα στα οποία, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν παράσχει οι αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, είναι πιθανό να κρατηθεί κατά κύριο λόγο ο ML. Ειδικότερα, μολονότι το δικαστήριο αυτό είναι σε θέση να αποκλείσει κάθε κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως στο κατάστημα κρατήσεως του Szombathely, οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τις ουγγρικές αρχές δεν επαρκούν προκειμένου να συναχθεί ανάλογο συμπέρασμα αναφορικά με το κατάστημα κρατήσεως της Βουδαπέστης και τα λοιπά καταστήματα κρατήσεως στα οποία οι εν λόγω αρχές επιφυλάσσονται να μεταγάγουν, σε

μεταγενέστερο χρόνο, τον ML. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο και τα κριτήρια του ελέγχου που πρέπει να διενεργήσει συναφώς. Ειδικότερα, διερωτάται αν υποχρεούται να λάβει υπόψη τη νομολογία του ΕΔΔΑ, όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας* (CE:ECHR:2016:1020JUD000733413).

- 39 Εξάλλου, στην περίπτωση κατά την οποία οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως θα πρέπει να διενεργήσουν εξέταση ως προς το σύνολο των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία ενδέχεται να κρατηθεί ο ML, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, καταρχάς, αν μπορεί απλώς να λάβει υπόψη τις γενικές δηλώσεις των ουγγρικών αρχών, ότι ο ML δεν θα εκτεθεί σε κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως, ή αν δύναται να εξαρτήσει την παράδοση του ML αυστηρώς και μόνο από την προϋπόθεση να μην υποστεί αυτός μια τέτοια μεταχείριση. Σε αντίθετη περίπτωση, το δικαστήριο αυτό διερωτάται, αφενός, ποια σημασία πρέπει να αποδοθεί στο γεγονός ότι οι ουγγρικές αρχές δήλωσαν ότι η για μεταβατική περίοδο κράτηση του ML δεν θα υπερβεί τις τρεις εβδομάδες, δεδομένου ότι η δήλωση αυτή συνοδεύεται από την επιφύλαξη της «συνδρομής περιστάσεων που αποκλείουν» την κράτηση αυτή. Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν δύναται να λάβει υπόψη πληροφορίες οι οποίες δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν αν προέρχονται από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου, ή από μια κεντρική αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου αυτής, η οποία έχει ενεργήσει κατόπιν αιτήματος της εν λόγω δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος.
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο Βρέμης) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Ποια επιρροή ασκεί, στο πλαίσιο της ερμηνείας [του άρθρου 1, παράγραφος 3, του άρθρου 5 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου, σε συνδυασμό με την απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως που προβλέπεται στο άρθρο 4 του Χάρτη], η παροχή στους κρατούμενους στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος μέσω ένδικης προστασίας αναφορικά με τις συνθήκες κρατήσεώς τους;

- α) Πρέπει, οσάκις οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως του εντάλματος διαθέτουν στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη, όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών οι οποίες αφορούν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ορισμένα κέντρα κρατήσεως, να αποκλείεται, λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθεισών διατάξεων, η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως του εκζητουμένου σε περίπτωση εκδόσεώς του, καθιστώντας ανεπίτρεπτη την έκδοση αυτή, για τον λόγο και μόνον ότι έχουν θεσπιστεί τέτοια μέσα παροχής ένδικης προστασίας, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω έλεγχος των συγκεκριμένων συνθηκών κρατήσεως;
- β) Έχει στο πλαίσιο αυτό σημασία το γεγονός ότι, αναφορικά με αυτά τα μέσα παροχής ένδικης προστασίας, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι τα μέσα αυτά δεν προσφέρουν στους κρατούμενους ρεαλιστικές προοπτικές για τη βελτίωση των ανάρμοστων συνθηκών κρατήσεως;

2) Σε περίπτωση κατά την οποία, σύμφωνα με την απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, μόνη η ύπαρξη τέτοιων μέσων ένδικης προστασίας των κρατούμενων δεν είναι ικανή, χωρίς περαιτέρω έλεγχο των συγκεκριμένων συνθηκών κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος από τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως, να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως του εκζητουμένου:

- α) Πρέπει να ερμηνεύονται οι προαναφερθείσες διατάξεις υπό την έννοια ότι ο έλεγχος των συνθηκών κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως από τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως πρέπει να εκτείνεται σε όλα τα κέντρα κρατήσεως ή λοιπά σωφρονιστικά ιδρύματα, στα οποία θα μπορούσε πιθανώς να κρατηθεί ο εκζητούμενος; Ισχύει αυτό και ως προς μία απλώς προσωρινή ή μεταβατικού χαρακτήρα κράτηση σε συγκεκριμένα κέντρα κρατήσεως; Ή μπορεί

- ο έλεγχος να περιορίζεται σε εκείνο το κέντρο κρατήσεως, στο οποίο πρόκειται μετά πιθανότητας και κατά το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου να κρατηθεί ο εκζητούμενος σύμφωνα με τα στοιχεία των αρχών του κράτους μέλους εκδόσεως;
- β) Είναι στο πλαίσιο αυτό αναγκαίο να λαμβάνει κάθε φορά χώρα πλήρης έλεγχος των σχετικών συνθηκών κρατήσεως, με έρευνα αναφερόμενη τόσο στην επιφάνεια του προσωπικού χώρου ανά κρατούμενο όσο και στις λοιπές συνθήκες της κρατήσεως; Πρέπει κατά την αξιολόγηση των συνθηκών κρατήσεως που εξακριβώθηκαν με τον τρόπο αυτό να λαμβάνεται υπόψη η νομολογία του ΕΔΔΑ, όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση *Muršić* κατά Κροατίας (απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2016, [CE:ECHR:2016:1020JUD000733413]);
- 3) Σε περίπτωση κατά την οποία, σύμφωνα και με την απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτελέσεως εκτείνεται στο σύνολο των πιθανών κέντρων κρατήσεως:
- α) Μπορεί ο έλεγχος των συνθηκών κρατήσεως σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κρατήσεως από τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως να καταστεί περιττός εκ του λόγου ότι το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος έχει παράσχει γενική εγγύηση ότι δεν πρόκειται να διατρέξει ο εκζητούμενος κανέναν κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως;
- β) Ή είναι δυνατόν, αντί να ελέγξουν τις συνθήκες κρατήσεως σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κρατήσεως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως να επιτρέψουν την έκδοση υπό τον όρο ότι ο εκζητούμενος δεν θα υποβληθεί σε καμία τέτοια μεταχείριση;
- 4) Σε περίπτωση κατά την οποία, σύμφωνα και με την απάντηση στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, η παροχή εγγυήσεων και η εξάρτηση από όρους δεν είναι ικανές να απαλλάξουν τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως από την υποχρέωση ελέγχου των συνθηκών κρατήσεως σε καθένα από τα πιθανά κέντρα κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως:
- α) Πρέπει η υποχρέωση ελέγχου εκ μέρους των δικαστικών αρχών εκτελέσεως να εκτείνεται στις συνθήκες κρατήσεως σε όλα τα πιθανά κέντρα κρατήσεως, ακόμη και όταν γνωστοποιείται εκ μέρους των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους εκδόσεως ότι η διάρκεια της εκεί κρατήσεως του εκζητουμένου δεν θα υπερβεί το χρονικό διάστημα των τριών εβδομάδων, υπό την επιφύλαξη ωστόσο ότι θα το επιτρέψουν οι συνθήκες;
- β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και στην περίπτωση που οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως δεν μπορούν να εξακριβώσουν κατά πόσον τα στοιχεία αυτά παρασχέθηκαν από τις δικαστικές αρχές εκδόσεως ή προήλθαν αντίστοιχα από κάποια από τις κεντρικές αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως, οι οποίες δραστηριοποιήθηκαν μετά από αίτημα των δικαστικών αρχών εκδόσεως για την παροχή συνδρομής;»

Επί της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας

- 41 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 42 Προς στήριξη του αιτήματός του, το δικαστήριο αυτό επισήμανε ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στερείται την ελευθερία του από τις 23 Νοεμβρίου 2017 στο πλαίσιο της εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος από τις ουγγρικές δικαστικές αρχές. Επίσης, το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι, αν ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία τοποθετήθηκε προς μεταγωγή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή εντός άλλων καταστημάτων στα οποία θα ήταν δυνατόν να μεταχθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, θα έπρεπε, εκτός και αν ήταν σε θέση να αποκλείσει οποιοδήποτε κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως, να συναγάγει από την εξέταση αυτή ότι η ζητηθείσα παράδοση είναι παράνομη. Κατά συνέπεια, θα ήταν επίσης υποχρεωμένο να άρει το επιβληθέν προς τον σκοπό της παραδόσεως μέτρο της κρατήσεως.

- 43 Διαπιστώνεται συναφώς, πρώτον, ότι η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως έχει ως αντικείμενο την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαίσιου, η οποία εμπίπτει στους τομείς τους οποίους αφορά ο τίτλος V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, ο σχετικός με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αυτή είναι δυνατόν να εξεταστεί με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 44 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο του επείγοντος, πρέπει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται επί του παρόντος την ελευθερία του και ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Εξάλλου, η κατάσταση του ενδιαφερομένου πρέπει να εκτιμάται όπως αυτή εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξετάσεως του αιτήματος για υπαγωγή της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στην επείγουσα προδικαστική διαδικασία (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Argic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 45 Εν προκειμένω, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, ο ενδιαφερόμενος βρισκόταν υπό κράτηση και, επομένως, στερούνταν την ελευθερία του. Αφετέρου, από τις διευκρινίσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο προκύπτει ότι η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την έκβαση της κύριας δίκης. Πράγματι, το μέτρο της κρατήσεως που επιβλήθηκε στον ενδιαφερόμενο διατάχθηκε στο πλαίσιο της εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος εις βάρος του. Επομένως, η απόφαση του δικαστηρίου αυτού όσον αφορά την ενδεχόμενη παράδοσή του στις ουγγρικές αρχές εξαρτάται από τις απαντήσεις που θα δώσει το Δικαστήριο στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα.
- 46 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 17 Απριλίου 2018, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 47 Με τα ερωτήματά του, τα οποία επιβάλλεται να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 1, παράγραφος 3, το άρθρο 5 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου έχουν την έννοια ότι, όταν η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, η αρχή αυτή δύναται να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως με σκοπό την έκτιση στερητικής της ελευθερίας ποινής απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, βάσει και μόνο του σκεπτικού ότι το πρόσωπο αυτό διαθέτει, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, ένδικο βοήθημα που του παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς του και, επί αρνητικής απαντήσεως, αν η εν λόγω αρχή υποχρεούται, σε μια τέτοια περίπτωση, να εξετάσει τις υφιστάμενες συνθήκες κρατήσεως εντός του συνόλου των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία το πρόσωπο αυτό θα μπορούσε ενδεχομένως να κρατηθεί, ακόμη και για περιορισμένη ή μεταβατική περίοδο, ή αποκλειστικώς και μόνο τις υφιστάμενες συνθήκες κρατήσεως εντός του καταστήματος εκείνου στο οποίο είναι πιθανό, βάσει των πληροφοριών που η ως άνω αρχή διαθέτει, να κρατηθεί κατά κύριο λόγο το εν λόγω πρόσωπο. Το αιτούν δικαστήριο ερωτά, επίσης, αν οι ίδιες αυτές διατάξεις έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εξετάσει το σύνολο των συνθηκών κρατήσεως και αν, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, η αρχή αυτή δύναται να λάβει υπόψη πληροφορίες που έχουν παράσχει άλλες αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος πλην της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος, όπως, ειδικότερα, τη διαβεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν πρόκειται να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 48 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με τη σκέψη 35 της σημερινής αποφάσεώς του, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος) (C-216/18 PPU), το δίκαιο της Ένωσης εδράζεται στη θεμελιώδη παραδοχή ότι κάθε κράτος μέλος αποδέχεται από κοινού με τα λοιπά κράτη μέλη, και αναγνωρίζει ότι τα εν λόγω κράτη αποδέχονται από κοινού με αυτό, μια σειρά κοινών αξιών επί των οποίων στηρίζεται η Ένωση, όπως διευκρινίζει το άρθρο 2 ΣΣΕ. Η παραδοχή αυτή συνεπάγεται και δικαιολογεί την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των εν λόγω αξιών και, επομένως, ως προς την τήρηση του δικαίου της Ένωσης που υλοποιεί τις αξίες αυτές [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 49 Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, η οποία εδράζεται με τη σειρά της στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών αυτών, έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, καθώς καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 50 Ειδικότερα, τα κράτη μέλη, όταν θέτουν σε εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης, είναι δυνατό να υποχρεωθούν, δυνάμει του δικαίου αυτού, να εκλάβουν ως δεδομένο τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τα λοιπά κράτη μέλη, με αποτέλεσμα να μην έχουν τη δυνατότητα όχι μόνο να απαιτήσουν από κάποιο άλλο κράτος μέλος να εφαρμόσει εθνικό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων υψηλότερο από το επίπεδο προστασίας που εγγυάται το δίκαιο της Ένωσης, αλλά επίσης, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να ελέγχουν αν το άλλο κράτος μέλος έχει πράγματι σεβαστεί, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνει η Ένωση [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 51 Από την αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαίσιου προκύπτει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως το οποίο προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο αυτή αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 38].
- 52 Όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαίσιου, καθώς και από τις αιτιολογικές της σκέψεις 5 και 7, η απόφαση-πλαίσιο αυτή έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, με σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών, των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση δίωξεων, σύστημα το οποίο εδράζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 53 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο κατατείνει, μέσω της καθιερώσεως ενός νέου, απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση, να καταστεί δηλαδή αυτή ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης

- που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 54 Στον ρυθμιζόμενο από την απόφαση-πλαίσιο τομέα, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαisiού, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού αυτής, κατά το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού. Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως μπορούν καταρχήν να αρνούνται την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο για τους εξαντλητικώς προβλεπόμενους από την απόφαση-πλαίσιο λόγους μη εκτελέσεως, η δε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαisiού αυτής. Συνεπώς, ενώ η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως συνιστά τον κανόνα, η άρνηση εκτελέσεως έχει προβλεφθεί ως εξαίρεση, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 55 Συγκεκριμένα, η απόφαση-πλαίσιο καθορίζει ρητώς τους λόγους υποχρεωτικής μη εκτελέσεως (άρθρο 3) και τους λόγους προαιρετικής μη εκτελέσεως (άρθρα 4 και 4α) του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, καθώς και τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις (άρθρο 5) [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 56 Γεγονός πάντως είναι ότι το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι χωρούν περιορισμοί των αρχών της αμοιβαίας αναγνώρισης και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών «υπό εξαιρετικές περιστάσεις» [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 57 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τη δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να παύσει τη διαδικασία παραδόσεως που έχει καθιερώσει η απόφαση-πλαίσιο αυτή, όταν η παράδοση αυτή ενδέχεται να συνεπάγεται απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση του εκζητούμενου, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 58 Προς τούτο, το Δικαστήριο στηρίχθηκε, αφενός, στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού αυτής, το οποίο προβλέπει ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρεώσεως σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στα άρθρα 2 και 6 ΣΕΕ, και, αφετέρου, στον απόλυτο χαρακτήρα του θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνει το άρθρο 4 του Χάρτη [σημερινή απόφαση, Minister for Justice and Equality (Πλημμέλειες του δικαστικού συστήματος), C-216/18 PPU, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 59 Επομένως, όταν η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως έχει στη διάθεσή της στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης των κρατουμένων στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος με γνώμονα τις προδιαγραφές προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, κατά το άρθρο 4 του Χάρτη, υποχρεούται να εκτιμήσει αν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος οσάκις καλείται να αποφανθεί σχετικά με την παράδοση στις αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Πράγματι, η εκτέλεση τέτοιου εντάλματος

δεν επιτρέπεται να συνεπάγεται απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση του προσώπου αυτού (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 88).

- 60 Προς τον σκοπό αυτό, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει, καταρχάς, να στηριχθεί επί αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων στοιχείων σχετικά με τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, από τα οποία να καταδεικνύεται ότι όντως υφίστανται είτε συστημικές ή γενικευμένες πλημμέλειες είτε πλημμέλειες που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ακόμη ορισμένα καταστήματα κρατήσεως. Τα στοιχεία αυτά είναι δυνατόν να προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από διεθνείς δικαστικές αποφάσεις, όπως είναι οι αποφάσεις του ΕΔΔΑ, από δικαστικές αποφάσεις του κράτους μέλους της εκδόσεως του εντάλματος, καθώς και από αποφάσεις, εκθέσεις και λοιπά έγγραφα που έχουν καταρτισθεί από όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης ή όργανα εντός του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 89).
- 61 Παρά ταύτα, η διαπίστωση της υπάρξεως πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως λόγω των γενικών συνθηκών κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος δεν δύναται να έχει αυτομάτως ως αποτέλεσμα την άρνηση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Πράγματι, η ύπαρξη και μόνον στοιχείων από τα οποία προκύπτουν πλημμέλειες είτε συστημικές ή γενικευμένες είτε επηρεάζουσες ορισμένες ομάδες προσώπων ή ακόμη ορισμένα καταστήματα κρατήσεως όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, ο ενδιαφερόμενος θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση σε περίπτωση παραδόσεώς του στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 91 και 93).
- 62 Επίσης, προκειμένου να διασφαλισθεί ο σεβασμός του άρθρου 4 του Χάρτη στη συγκεκριμένη περίπτωση του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως, η οποία έχει στη διάθεσή της στοιχεία αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα τα οποία μαρτυρούν την ύπαρξη τέτοιων πλημμελειών, οφείλει, στη συνέχεια, να εκτιμήσει, συγκεκριμένα και με ακρίβεια, αν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι να θεωρηθεί ότι, κατόπιν της παραδόσεώς του στο κράτος μέλος αυτό, το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου αυτού, λόγω των συνθηκών υπό τις οποίες πρόκειται να κρατηθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 92 και 94).
- 63 Προς τον σκοπό αυτό, η εν λόγω αρχή οφείλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού, να ζητήσει από τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος την κατεπείγουσα προσκόμιση κάθε αναγκαίας συμπληρωματικής πληροφορίας όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες πρόκειται να κρατηθεί ο ενδιαφερόμενος στο κράτος μέλος αυτό. Το αίτημα αυτό είναι, επίσης, δυνατόν να αφορά την ύπαρξη, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, ενδεχόμενων εθνικών ή διεθνών διαδικασιών και μηχανισμών ελέγχου των συνθηκών κρατήσεως που σχετίζονται, για παράδειγμα, με επισκέψεις στα σωφρονιστικά καταστήματα, οι οποίες καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της τρέχουσας καταστάσεως των συνθηκών κρατήσεως στα καταστήματα αυτά (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 95 και 96).
- 64 Η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος οφείλει να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές στη δικαστική αρχή εκτελέσεως (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 97).

- 65 Εφόσον η δικαστική αρχή εκτελέσεως, βάσει των πληροφοριών που έχουν προσκομιστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου, καθώς και όλων των λοιπών πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της, διαπιστώσει ότι συντρέχει, για το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, πραγματικός κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, η εκτέλεση του εντάλματος αυτού πρέπει να αναβληθεί, αλλά δεν μπορεί να ματαιωθεί (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 98).
- 66 Αντιθέτως, οσάκις με βάση τις πληροφορίες τις οποίες έλαβε η δικαστική αρχή εκτελέσεως από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος συνάγεται ότι πρέπει να αποκλειστεί η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εκδώσει, εντός των προθεσμιών που τάσσει η απόφαση-πλαίσιο, την απόφασή της σχετικά με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του ενδιαφερόμενου προσώπου, αφού παραδοθεί, να κάνει χρήση, εντός της έννομης τάξεως του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, των μέσων παροχής ενδίκου προστασίας προς αμφισβήτηση, εφόσον συντρέχει λόγος, της νομιμότητας των συνθηκών κρατήσεώς του σε σωφρονιστικό κατάστημα αυτού του κράτους μέλους (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 103).
- 67 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως στην Ουγγαρία. Ειδικότερα, κατά το δικαστήριο αυτό, από την απόφαση του ΕΔΔΑ της 10ης Μαρτίου 2015, Varga κ.λπ. κατά Ουγγαρίας (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, § 79 έως 92) προκύπτει ότι, δεδομένου ότι στο εν λόγω κράτος μέλος παρατηρείται υπερπληθυσμός στις φυλακές, υπάρχει κίνδυνος τα πρόσωπα που κρατούνται στο κράτος αυτό να υποστούν απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση. Το εν λόγω δικαστήριο κρίνει ότι, κατά την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως περί παραπομπής, η κατάσταση αυτή εξακολουθούσε να υφίσταται, δεδομένου ότι η δυναμικότητα των καταστημάτων κρατήσεως αυξήθηκε μεν, σύμφωνα με τις συγγρικές αρχές, κατά 1 000 θέσεις, πλην όμως συνέχιζε να υπάρχει έλλειμμα 5 500 θέσεων. Εξάλλου, κατά το εν λόγω δικαστήριο, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί ποιος είναι ο πραγματικός αντίκτυπος που είχε στη μείωση του υπερπληθυσμού των φυλακών στην Ουγγαρία η προβλεφθείσα με τον νόμο του 2016 δυνατότητα μετατροπής της κρατήσεως εντός σωφρονιστικού καταστήματος σε κατ' οίκον περιορισμό.
- 68 Με τις γραπτές παρατηρήσεις της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ουγγαρία αμφισβήτησε ότι υφίστανται τέτοιες πλημμέλειες που έχουν επιπτώσεις στις συνθήκες κρατήσεως εντός της επικρατείας της. Το κράτος μέλος αυτό φρονεί ότι το αιτούν δικαστήριο κακώς αποδίδει υπέρμετρη σημασία στην απόφαση του ΕΔΔΑ της 10ης Μαρτίου 2015, Varga κ.λπ. κατά Ουγγαρίας (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712), χωρίς να λαμβάνει υπόψη εξελίξεις μεταγενέστερες της δημοσίευσής της αποφάσεως αυτής. Ειδικότερα, το δικαστήριο αυτό δεν έλαβε υπόψη ούτε τις επελθούσες βελτιώσεις των συνθηκών διαβίωσης εντός των φυλακών, ούτε τις νομοθετικές τροποποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν με σκοπό τη συμμόρφωση προς την εν λόγω απόφαση ή προς πιο πρόσφατες αποφάσεις του ΕΔΔΑ.
- 69 Συναφώς, πρέπει, πάντως, να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το Δικαστήριο δεν καλείται να διατυπώσει κρίση επί της υπάρξεως συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως στην Ουγγαρία.
- 70 Πράγματι, με τα ερωτήματά του, το αιτούν δικαστήριο, εκλαμβάνοντας ως δεδομένη την ύπαρξη τέτοιων πλημμελειών, ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί, υπό το πρίσμα της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 61 έως 66 της παρούσας αποφάσεως, αν τα διάφορα πληροφοριακά στοιχεία που του διαβίβασαν οι αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος του παρέχουν

όντως τη δυνατότητα να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εντός του εν λόγω κράτους μέλους, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη.

- 71 Κατά συνέπεια, στα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί απάντηση με βάση την προκειμένη στην οποία στηρίχθηκε το αιτούν δικαστήριο με δική του αποκλειστικώς ευθύνη και την ορθότητα της οποίας οφείλει το ίδιο να ελέγξει λαμβάνοντας υπόψη δεόντως ενημερωμένα στοιχεία, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 60 της παρούσας αποφάσεως, δεδομένης, ιδίως, της θέσεως σε εφαρμογή, από 1ης Ιανουαρίου 2017, των διατάξεων του νόμου του 2016, οι οποίες, εφόσον συντρέχει περίπτωση, είναι δυνατόν να ανατρέψουν την προκειμένη αυτή.

Επί της υπάρξεως ένδικου βοηθήματος, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, για τον έλεγχο της νομιμότητας των συνθηκών κρατήσεως υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων

- 72 Δεν αμφισβητείται ότι, με τον νόμο του 2016, η Ουγγαρία καθιέρωσε, από 1ης Ιανουαρίου 2017, ένδικο βοήθημα που παρέχει στους κρατούμενους τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς τους υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- 73 Όπως υποστήριξαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι που μετέχουν στην παρούσα διαδικασία, το ένδικο βοήθημα αυτό, μολονότι είναι δυνατόν να συνιστά αποτελεσματική ένδικη προσφυγή, κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, δεν αρκεί, αφ' εαυτού, προκειμένου να αποκλειστεί η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του εν λόγω Χάρτη.
- 74 Πράγματι, ο εκ των υστέρων δικαστικός έλεγχος αυτός των συνθηκών κρατήσεως εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, μολονότι αποτελεί σημαντική εξέλιξη που μπορεί να συμβάλει στο να ωθήσει τις αρχές του κράτους αυτού να βελτιώσουν τις ως άνω συνθήκες και, ως εκ τούτου, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη από τις δικαστικές αρχές εκτελέσεως, οσάκις αυτές προβαίνουν σε σφαιρική εκτίμηση των συνθηκών υπό τις οποίες προβλέπεται να κρατηθεί πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, προκειμένου να εκδώσουν απόφαση σε σχέση με την παράδοσή του, εντούτοις δεν είναι, αυτός καθαυτός, ικανός να αποκλείσει τον κίνδυνο να υποστεί το πρόσωπο αυτό, μετά την παράδοσή του, μεταχείριση ασύμβατη προς το άρθρο 4 του Χάρτη, λόγω των συνθηκών κρατήσεώς του.
- 75 Επομένως, ακόμη και αν στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος προβλέπονται ένδικα βοηθήματα για τον έλεγχο της νομιμότητας των συνθηκών κρατήσεως υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως δεν παύουν να υποχρεούνται να διενεργούν εξατομικευμένη εξέταση της καταστάσεως κάθε ενδιαφερόμενου προσώπου, προκειμένου να βεβαιώνονται ότι η σχετική με την παράδοση του προσώπου αυτού απόφασή τους δεν θα το εκθέσει σε πραγματικό κίνδυνο να υποστεί, λόγω των ως άνω συνθηκών κρατήσεως, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 76 Η ερμηνεία αυτή ουδόλως τελεί σε αντίφαση με την κρίση που διατύπωσε το ΕΔΔΑ με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2017, Domján κατά Ουγγαρίας (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317). Πράγματι, με την απόφαση αυτή, το ΕΔΔΑ, αφενός, αρκέστηκε στη διαπίστωση ότι, δεδομένου ότι τα μέσα έννομης προστασίας που καθιέρωσε ο νόμος του 2016 εξασφαλίζουν, καταρχήν, την αποτελεσματική αντιμετώπιση των παραβάσεων της ΕΣΔΑ, οι οποίες οφείλονται στον υπερπληθυσμό εντός των φυλακών και σε άλλες ακατάλληλες συνθήκες κρατήσεως στην Ουγγαρία, η προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιόν του στην υπόθεση αυτή, χωρίς να έχουν προηγουμένως εξαντληθεί τα ένδικα βοηθήματα και

μέσα του εσωτερικού δικαίου, έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Αφετέρου, διευκρίνισε ότι επιφυλασσόταν να επανεξετάσει την αποτελεσματικότητα των μέσων έννομης προστασίας αυτών λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμογή τους στην πράξη.

Επί της εκτάσεως της εξετάσεως των συνθηκών κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος

Επί των σωφρονιστικών καταστημάτων που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο εξετάσεως

- 77 Σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 61 έως 66 της παρούσας αποφάσεως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως που καλούνται να εκδώσουν απόφαση σχετικά με την παράδοση προσώπου εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως οφείλουν να εκτιμήσουν, συγκεκριμένα και με ακρίβεια, αν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, υφίσταται πραγματικός κίνδυνος να υποστεί το πρόσωπο αυτό, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση.
- 78 Εξ αυτού έπεται ότι η εξέταση την οποία οφείλουν να διενεργήσουν οι αρχές αυτές, δεδομένου ότι πρέπει να είναι συγκεκριμένη και ακριβής, δεν αφορά τις γενικές συνθήκες κρατήσεως εντός του συνόλου των σωφρονιστικών καταστημάτων του ως άνω κράτους μέλους, στα οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ενδέχεται να κρατηθεί.
- 79 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού δυνατότητα των δικαστικών αρχών εκτελέσεως να ζητήσουν την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, εφόσον κρίνουν ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να επιτρέψουν σ' αυτές να εκδώσουν απόφαση σχετικά με την παράδοση, αποτελεί έσχατη λύση και ισχύει μόνο για τις εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες η δικαστική αρχή εκτελέσεως κρίνει ότι δεν διαθέτει όλα τα αναγκαία τυπικά στοιχεία προκειμένου να εκδώσει επειγόντως την απόφασή της σχετικά με την παράδοση (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψεις 60 και 61).
- 80 Επομένως, οι δικαστικές αρχές εκτελέσεως δεν μπορούν να στηριχθούν στη διάταξη αυτή προκειμένου να ζητούν, σε συστηματική βάση, από τις αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος γενικές πληροφορίες σχετικά με τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ενδέχεται να κρατηθεί.
- 81 Κατά τα λοιπά, ένα τέτοιο αίτημα θα ισοδυναμούσε, στις περισσότερες περιπτώσεις, με κλήση προς παροχή πληροφοριών σχετικά με όλα τα σωφρονιστικά καταστήματα που βρίσκονται στο έδαφος του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, λαμβανομένου υπόψη ότι ένα πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως είναι δυνατόν, κατά γενικό κανόνα, να κρατηθεί σε οποιοδήποτε σωφρονιστικό κατάστημα που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους αυτού. Όμως, κατά το στάδιο της εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δεν είναι γενικώς δυνατόν να προσδιοριστούν όλα τα σωφρονιστικά καταστήματα στα οποία πρόκειται πράγματι να κρατηθεί το πρόσωπο αυτό, δεδομένου ότι η μεταγωγή του από ορισμένο σωφρονιστικό κατάστημα προς κάποιο άλλο είναι δυνατόν να δικαιολογηθεί από την επέλευση περιστάσεων που είναι απρόβλεπτες ή δεν έχουν σχέση με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.
- 82 Οι εκτιμήσεις αυτές ενισχύονται από τον επιδιωκόμενο με την απόφαση-πλαίσιο σκοπό, ο οποίος, όπως προκύπτει από τη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, συνίσταται στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση των διαδικασιών παραδόσεως, μέσω της καθιερώσεως ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας.

- 83 Συγκεκριμένα, ο σκοπός αυτός καθίσταται εμφανής, ιδίως, όσον αφορά τις προθεσμίες εκδόσεως των σχετικών με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αποφάσεων, τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν και των οποίων η σπουδαιότητα εκφράζεται σε διάφορες διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού, μεταξύ των οποίων, ιδίως, το άρθρο 17 αυτής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψεις 55 και 56).
- 84 Επομένως, τυχόν υποχρέωση των δικαστικών αρχών εκτελέσεως να εξετάζουν τις συνθήκες κρατήσεως εντός του συνόλου των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ενδέχεται να κρατηθεί, στο κράτος εκδόσεως του εντάλματος, είναι προδήλως υπερβολική. Επιπροσθέτως, μια τέτοια εξέταση είναι αδύνατο να διενεργηθεί εντός των προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού. Πράγματι, η διενέργεια τέτοιας εξέτασεως θα ήταν ικανή να προκαλέσει τη μετάθεση σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο της παραδόσεως του προσώπου αυτού και, ως εκ τούτου, να καταστήσει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας τη λειτουργία του συστήματος ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 85 Το αποτέλεσμα θα ήταν να δημιουργηθεί κίνδυνος ατιμωρησίας του εκζητούμενου, και τούτο κατά μείζονα λόγο σε περίπτωση που, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία αφορά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος για την έκτιση στερητικής της ελευθερίας ποινής, η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει διαπιστώσει ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του λόγου προαιρετικής μη εκτελέσεως που προβλέπεται με το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο επιτρέπει στο κράτος μέλος εκτελέσεως να δεσμευθεί να εκτελέσει την ποινή αυτή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να αυξηθούν οι πιθανότητες κοινωνικής επανεντάξεως του ενδιαφερόμενου προσώπου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, σκέψη 32).
- 86 Μια τέτοια ατιμωρησία, όμως, θα ήταν ασύμβατη με τον σκοπό που επιδιώκει τόσο η απόφαση-πλαίσιο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2017, Porlawski, C-579/15, EU:C:2017:503, σκέψη 23) όσο και το άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΕΕ, στο πλαίσιο του οποίου εντάσσεται η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, και σύμφωνα με το οποίο η Ένωση παρέχει στους πολίτες της χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σε συνδυασμό με κατάλληλα μέτρα όσον αφορά τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, καθώς και την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, σκέψεις 36 και 37).
- 87 Κατά συνέπεια, με βάση την αμοιβαία εμπιστοσύνη που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των κρατών μελών και επί της οποίας εδράζεται το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, και λαμβανομένων, ειδικότερα, υπόψη των προθεσμιών τις οποίες τάσσει το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού στις δικαστικές αρχές εκτελέσεως για την έκδοση οριστικής αποφάσεως περί εκτελέσεως του εντάλματος αυτού, οι αρχές αυτές υποχρεούνται αποκλειστικώς και μόνο να εξετάζουν τις συνθήκες κρατήσεως εντός εκείνων των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους, προβλέπεται, κατά τρόπο συγκεκριμένο, να κρατηθεί το πρόσωπο αυτό, ακόμη και για περιορισμένη ή μεταβατική περίοδο. Αντιθέτως, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως, τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος είναι τα μόνα αρμόδια να εκτιμούν κατά πόσον συνάδουν με τα θεμελιώδη δικαιώματα οι συνθήκες κρατήσεως εντός άλλων σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία το πρόσωπο αυτό θα μπορούσε, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να κρατηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο.
- 88 Εν προκειμένω, μολονότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δεν παρέσχε τις πληροφορίες αυτές, ουδείς εκ των ενδιαφερομένων που μετέχουν στην παρούσα διαδικασία αμφισβητεί ότι το εκζητούμενο πρόσωπο, σε περίπτωση παραδόσεώς του στις ουγγρικές αρχές, θα κρατηθεί αρχικώς στο κατάστημα κρατήσεως της Βουδαπέστης για διάρκεια μίας έως τριών εβδομάδων, πριν μεταχθεί στο κατάστημα κρατήσεως του Szombathely, αλλά ότι δεν αποκλείεται να μεταχθεί, σε μεταγενέστερο χρόνο, σε άλλο κατάστημα κρατήσεως.

- 89 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να ελέγξει τις συνθήκες κρατήσεως μόνο εντός των δύο αυτών καταστημάτων.

Επί της εξετάσεως των συνθηκών κρατήσεως

- 90 Ελλείπει ελάχιστων κανόνων, στο δίκαιο της Ένωσης, σχετικά με τις συνθήκες κρατήσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως διαπιστώθηκε στην απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru* (C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 90), το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ συνεπάγεται, για τις αρχές του κράτους στο έδαφος του οποίου πραγματοποιείται η κράτηση, θετική υποχρέωση η οποία συνίσταται στη διασφάλιση ότι κάθε φυλακισμένος κρατείται υπό συνθήκες εξασφαλίζουσες τον σεβασμό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, ότι ο τρόπος εκτελέσεως του μέτρου δεν προκαλεί στον ενδιαφερόμενο οδύνη ή δεν τον υποβάλλει σε δοκιμασία τέτοιας εντάσεως η οποία βαίνει πέραν του αναπόφευκτου βαθμού ταλαιπωρίας που είναι εγγενής στην κράτηση και ότι, λαμβανομένων υπόψη των πρακτικών απαιτήσεων της φυλακίσεως, η υγεία και η διαβίωση του φυλακισμένου διασφαλίζονται επαρκώς (απόφαση του ΕΔΔΑ της 25ης Απριλίου 2017, *Rezmiveş κ.λπ. κατά Ρουμανίας*, CE:ECHR:2017:0425JUD006146712, § 72).
- 91 Συναφώς, για να εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ η κακομεταχείριση πρέπει να εμφανίζει έναν ελάχιστο βαθμό σοβαρότητας, η εκτίμηση του οποίου εξαρτάται από όλες τις περιστάσεις της υποθέσεως, μεταξύ άλλων από τη διάρκεια της μεταχειρίσεως, τις σωματικές και πνευματικές της επιπτώσεις, καθώς και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από το φύλο, την ηλικία και την κατάσταση της υγείας του θύματος (απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας*, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 97 και 122).
- 92 Λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας που έχει η παράμετρος του χώρου στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως των συνθηκών κρατήσεως, το γεγονός ότι η επιφάνεια του προσωπικού χώρου που διαθέτει ένας κρατούμενος είναι μικρότερη από 3 τετραγωνικά μέτρα εντός ομαδικού θαλάμου δημιουργεί ισχυρό τεκμήριο παραβάσεως του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ (απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας*, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 124).
- 93 Το ισχυρό αυτό τεκμήριο παραβάσεως του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ μπορεί κατά κανόνα να ανατραπεί μόνον εφόσον, πρώτον, οι μειώσεις της επιφάνειας του προσωπικού χώρου σε σχέση με το απαιτούμενο ελάχιστο όριο των 3 τετραγωνικών μέτρων είναι σύντομες, περιστασιακές είναι ήσσονος σημασίας, δεύτερον, συνοδεύονται από επαρκή ελευθερία κινήσεως εκτός του θαλάμου και από κατάλληλες δραστηριότητες εκτός του θαλάμου και, τρίτον, το κατάστημα παρέχει, γενικώς, αξιοπρεπείς συνθήκες κρατήσεως και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν υπόκειται στην επίδραση άλλων στοιχείων τα οποία θεωρούνται ως περιστάσεις που επιτείνουν τις κακές συνθήκες κρατήσεως (απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας*, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 138).
- 94 Εν προκειμένω, κατά την άποψη του ίδιου του αιτούντος δικαστηρίου, οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του σχετικά με τις συνθήκες κρατήσεως εντός του καταστήματος κρατήσεως του Szombathely, στο οποίο δεν αμφισβητείται ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα εκτίσει το μεγαλύτερο μέρος της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε στην Ουγγαρία, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται πραγματικός κίνδυνος να υποστεί το πρόσωπο αυτό απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, πράγμα το οποίο δεν αμφισβήτησε εξάλλου κανένας από τους ενδιαφερομένους που μετέχουν στην παρούσα διαδικασία.
- 95 Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να ελέγξει αν, αντιθέτως, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα εκτεθεί σε τέτοιο κίνδυνο εντός του καταστήματος κρατήσεως της Βουδαπέστης.

- 96 Δεν ασκεί καθοριστική επιρροή, στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι η κράτηση εντός του ως άνω καταστήματος προβλέπεται μόνο για τη διάρκεια της διαδικασίας παραδόσεως και, ως εκ τούτου, δεν πρέπει, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχαν οι αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, να υπερβεί, καταρχήν, τις τρεις εβδομάδες.
- 97 Βεβαίως, από τη νομολογία του ΕΔΔΑ συνάγεται ότι η διάρκεια της περιόδου κρατήσεως μπορεί, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 91 και 93 της παρούσας αποφάσεως, να αποτελεί κρίσιμη παράμετρο για την εκτίμηση της σοβαρότητας της ταλαιπωρίας ή της ταπεινωτικής μεταχείρισεως που υφίσταται ένας κρατούμενος λόγω των κακών συνθηκών κρατήσεώς του (απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας*, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 131).
- 98 Εντούτοις, η σχετικά βραχεία διάρκεια της περιόδου κρατήσεως δεν έχει, αφ' εαυτής, ως αυτόματη συνέπεια να εξαιρεί την επίμαχη μεταχείριση από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, εφόσον άλλα στοιχεία αρκούν προκειμένου η μεταχείριση αυτή να εμπίπτει στην εν λόγω διάταξη.
- 99 Εξάλλου, μολονότι το ΕΔΔΑ έχει κρίνει ότι, σε περίπτωση που ο κρατούμενος διαθέτει χώρο μικρότερο των 3 τετραγωνικών μέτρων, μια ολιγοήμερη περίοδος κρατήσεως μπορεί να νοηθεί ως σύντομο χρονικό διάστημα, εντούτοις, περίοδος περίπου 20 ημερών, όπως η προβλεφθείσα, στην υπόθεση της κύριας δίκης, από τις αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, η οποία, επιπροσθέτως, ουδόλως αποκλείεται να μπορεί να παραταθεί σε περίπτωση συνδρομής «αντίθετων περιστάσεων», χωρίς περαιτέρω διευκρίνιση, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύντομο χρονικό διάστημα (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του ΕΔΔΑ της 20ής Οκτωβρίου 2016, *Muršić κατά Κροατίας*, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 146, 152 και 154).
- 100 Εξ αυτού έπεται ότι ο χρονικά περιορισμένος ή μεταβατικός χαρακτήρας κρατήσεως υπό τέτοιες συνθήκες δεν είναι, αφ' εαυτού, ικανός να αποκλείσει κάθε πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη.
- 101 Υπό τις συνθήκες αυτές, η δικαστική αρχή εκτελέσεως, εφόσον κρίνει ότι οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της δεν επαρκούν ώστε να της παρέχουν τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση σε σχέση με την παράδοση, δύναται, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 63 της παρούσας αποφάσεως, να ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιου, την κατεπείγουσα προσκόμιση των συμπληρωματικών πληροφοριών τις οποίες κρίνει αναγκαίες προκειμένου να λάβει διευκρινίσεις ως προς τις συγκεκριμένες και ακριβείς συνθήκες κρατήσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου στο επίμαχο σωφρονιστικό κατάστημα.
- 102 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, οι ουγκρικές αρχές δεν απάντησαν στα 78 ερωτήματα που τους διαβίβασε στις 10 Ιανουαρίου 2018, συμφώνως προς τη διάταξη του αιτούντος δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2018, η εισαγγελία Βρέμης αναφορικά με τις συνθήκες κρατήσεως εντός του καταστήματος κρατήσεως της Βουδαπέστης, καθώς και εντός οποιουδήποτε άλλου σωφρονιστικού καταστήματος στο οποίο το ενδιαφερόμενο ενδέχεται, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να κρατηθεί.
- 103 Μολονότι πολλά από τα ερωτήματα αυτά, εξεταζόμενα σε μεμονωμένη βάση, ασκούν επιρροή στη διενέργεια της εξετάσεως των συγκεκριμένων και ακριβών συνθηκών κρατήσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου με γνώμονα τα στοιχεία που μνημονεύονται στη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως, εντούτοις, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 76 των προτάσεών του, είναι εμφανές ότι τα ερωτήματα αυτά, λόγω του αριθμού τους, του αντικειμένου τους, το οποίο αφορά κάθε σωφρονιστικό κατάστημα στο οποίο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ενδέχεται να κρατηθεί, και του περιεχομένου τους, το οποίο αφορά πτυχές της κρατήσεως που δεν έχουν προφανή σημασία για την εξέταση αυτή, όπως είναι, μεταξύ άλλων, η άσκηση της θρησκευτικής λατρείας, η δυνατότητα καπνίσματος, οι τρόποι καθαρισμού των ενδυμάτων, η τοποθέτηση ράβδων ή πλεγμάτων στα παράθυρα των θαλάμων, καθιστούσαν, στην πράξη, αδύνατη κάθε χρήσιμη απάντηση εκ μέρους των

αρχών του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, λαμβανομένων, ιδιαίτέρως, υπόψη των σύντομων προθεσμιών που τάσσει το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού για την εκτέλεση των ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως.

- 104 Αίτημα αυτού του είδους, το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη παρακώλυση της λειτουργίας του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, δεν συνάδει προς την επιβαλλόμενη με το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας που πρέπει να αποτελεί τη βάση του διαλόγου μεταξύ των δικαστικών αρχών εκτελέσεως και των δικαστικών αρχών εκδόσεως του εντάλματος, στο πλαίσιο, ιδίως, της παροχής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως-πλαisiού.
- 105 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εισαγγελία Βρέμης επισήμανε ότι ουδέποτε έλαβε απάντηση σε τέτοιου είδους αιτήματα παροχής πληροφοριών, τα οποία το αιτούν δικαστήριο φέρεται να υπέβαλλε, σε συστηματική βάση, στις αρχές τριών κρατών μελών εκδόσεως ενταλμάτων, μεταξύ των οποίων η Ουγγαρία. Η εισαγγελία αυτή διευκρίνισε ότι το αποτέλεσμα της πρακτικής αυτής ήταν να μην εκτελεί εφεξής, ελλείψει αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου που να επιτρέπει την παράδοση, κανένα ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν από δικαστήριο ενός από τα τρία κράτη μέλη αυτά.
- 106 Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι, απαντώντας στο από 10 Ιανουαρίου 2018 αίτημα, οι ουγγρικές αρχές παρέσχαν στην εισαγγελία Βρέμης, με τα από 20 Σεπτεμβρίου 2017 και 27 Μαρτίου 2018 έγγραφά τους, τη διαβεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν πρόκειται να υποστεί, λόγω της κρατήσεώς του στην Ουγγαρία, καμία απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, ανεξαρτήτως του σωφρονιστικού καταστήματος στο οποίο θα κρατηθεί.
- 107 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν και σε ποιο βαθμό η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να λάβει υπόψη μια τέτοια διαβεβαίωση προκειμένου να εκδώσει απόφαση σε σχέση με την παράδοση του ενδιαφερόμενου προσώπου.

Επί των διαβεβαιώσεων που παρασχέθηκαν από τις αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος

- 108 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού επιτρέπει ρητώς στη δικαστική αρχή εκτελέσεως, εφόσον κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της παρέχουν τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση σε σχέση με την παράδοση, να ζητεί την κατεπίγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών. Επιπλέον, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού, η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δύναται να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτελέσεως κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.
- 109 Εξάλλου, βάσει της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας που καθιερώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, η Ένωση και τα κράτη μέλη εκπληρώνουν τα εκ των Συνθηκών καθήκοντα βάσει αμοιβαίου σεβασμού και αμοιβαίας συνεργασίας. (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, σκέψη 42).
- 110 Συμφώνως προς τις ως άνω διατάξεις, η δικαστική αρχή εκτελέσεως και η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δύνανται, αντιστοίχως, να ζητούν πληροφορίες ή διαβεβαιώσεις ως προς τις συγκεκριμένες και ακριβείς συνθήκες υπό τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο πρόκειται να κρατηθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.
- 111 Η παρεχόμενη από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος διαβεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση λόγω των συγκεκριμένων και ακριβών συνθηκών κρατήσεώς του, ανεξαρτήτως του σωφρονιστικού καταστήματος στο οποίο θα κρατηθεί εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, αποτελεί στοιχείο το οποίο δεν επιτρέπεται να μην λάβει υπόψη η δικαστική αρχή εκτελέσεως. Πράγματι, όπως

- επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 64 των προτάσεών του, η αθέτηση μιας τέτοιας διαβεβαίωσης, κατά το μέρος που η διαβεβαίωση αυτή είναι ικανή να δεσμεύει την αρχή που την παρέσχε, θα μπορούσε να προβληθεί κατά της αρχής αυτής ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος.
- 112 Εφόσον η διαβεβαίωση αυτή έχει παρασχεθεί ή, τουλάχιστον, εγκριθεί από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, εν ανάγκη, κατόπιν της ζητηθείσας συνδρομής της κεντρικής αρχής ή μιας εκ των κεντρικών αρχών του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, κατά την έννοια του άρθρου 7 της αποφάσεως-πλαisiού, η δικαστική αρχή εκτελέσεως, με βάση την αμοιβαία εμπιστοσύνη που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των δικαστικών αρχών των κρατών μελών και επί της οποίας εδράζεται το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, πρέπει να μπορεί να στηριχθεί στη διαβεβαίωση αυτή, τουλάχιστον όταν δεν υφίσταται οποιοδήποτε συγκεκριμένο στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι οι υφιστάμενες συνθήκες κρατήσεως εντός ορισμένου καταστήματος κρατήσεως είναι αντίθετες προς το άρθρο 4 του Χάρτη.
- 113 Εν προκειμένω, όμως, η διαβεβαίωση που παρέσχε το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης στις 20 Σεπτεμβρίου 2017, και την οποία επανέλαβε στις 27 Μαρτίου 2018, ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν θα υποστεί καμία απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση λόγω των συνθηκών κρατήσεώς του στην Ουγγαρία, ούτε παρασχέθηκε ούτε εγκρίθηκε από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, πράγμα το οποίο επιβεβαίωσε ρητώς η Ουγγρική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 114 Δεδομένου ότι δεν προέρχεται από μια δικαστική αρχή, η εγγύηση που μπορεί να απορρέει από μια τέτοια διαβεβαίωση πρέπει να προσδιορίζεται μέσω της σφαιρικής εκτιμήσεως του συνόλου των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της η δικαστική αρχή εκτελέσεως.
- 115 Συναφώς, παρατηρείται ότι η παρασχεθείσα από το ουγγρικό Υπουργείο Δικαιοσύνης διαβεβαίωση προφανώς επιβεβαιώνεται από τις πληροφορίες που διαθέτει η εισαγγελία Βρέμης. Πράγματι, απαντώντας στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου, η εισαγγελία αυτή υποστήριξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα στοιχεία αυτά, που αποτελούν, ειδικότερα, απόρροια της αποκτηθείσας πείρας κατά τις διαδικασίες παραδόσεως που είχαν λάβει χώρα πριν από τη δημοσίευση της αποφάσεως της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), της παρέχουν τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι οι συνθήκες κρατήσεως εντός του σωφρονιστικού καταστήματος της Βουδαπέστης, στο οποίο εισάγεται, πριν τυχόν μεταχθεί, κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως από τις ουγγρικές αρχές, δεν είναι αντίθετες προς το άρθρο 4 του Χάρτη.
- 116 Υπό τις συνθήκες αυτές, η παράδοση του ενδιαφερόμενου προσώπου στις ουγγρικές αρχές παρίσταται επιτρεπτή και συνάδουσα προς το άρθρο 4 του Χάρτη, πράγμα το οποίο οφείλει πάντως να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο.
- 117 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 3, το άρθρο 5 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού έχουν την έννοια ότι, όταν η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, διαπίστωση την ορθότητα της οποίας οφείλει να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα διαθέσιμα ενημερωμένα στοιχεία:
- η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν δύναται να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την έκτιση ποινής στερητικής της ελευθερίας απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, βάσει και μόνο του σκεπτικού ότι το πρόσωπο αυτό διαθέτει, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, ένδικο βοήθημα που του παρέχει τη δυνατότητα να

αμφισβητήσει τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς του, έστω και αν η ύπαρξη τέτοιου ένδικου βοηθήματος μπορεί να ληφθεί υπόψη από την εν λόγω αρχή για την έκδοση της αποφάσεώς της σχετικά με την παράδοση του ενδιαφερόμενου προσώπου·

- η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εξετάζει τις συνθήκες κρατήσεως μόνον εντός εκείνων των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία είναι πιθανόν, βάσει των πληροφοριών που η αρχή αυτή διαθέτει, να κρατηθεί το εν λόγω πρόσωπο, ακόμη και για περιορισμένη ή μεταβατική περίοδο·
- η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εξετάζει, προς τον σκοπό αυτό, μόνον εκείνες τις συγκεκριμένες και ακριβείς συνθήκες κρατήσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου που είναι κρίσιμες προκειμένου να διαπιστωθεί αν το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη·
- η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες παρασχεθείσες από άλλες αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος πλην της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος, όπως, ειδικότερα, τη διαβεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 118 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, το άρθρο 5 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι, όταν η δικαστική αρχή εκτελέσεως διαθέτει στοιχεία από τα οποία προκύπτει η ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών όσον αφορά τις συνθήκες κρατήσεως εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, διαπίστωση την ορθότητα της οποίας οφείλει να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη όλα τα διαθέσιμα ενημερωμένα στοιχεία:

- η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν δύναται να αποκλείσει την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου να υποστεί το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την έκτιση ποινής στερητικής της ελευθερίας απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει και μόνο του σκεπτικού ότι το πρόσωπο αυτό διαθέτει, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, ένδικο βοήθημα που του παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τη νομιμότητα των συνθηκών κρατήσεώς του, έστω και αν η ύπαρξη τέτοιου ένδικου βοηθήματος μπορεί να ληφθεί υπόψη από την εν λόγω αρχή για την έκδοση της αποφάσεώς της σχετικά με την παράδοση του ενδιαφερόμενου προσώπου·
- η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εξετάζει τις συνθήκες κρατήσεως μόνον εντός εκείνων των σωφρονιστικών καταστημάτων στα οποία είναι πιθανόν, βάσει των πληροφοριών που η αρχή αυτή διαθέτει, να κρατηθεί το εν λόγω πρόσωπο, ακόμη και για περιορισμένη ή μεταβατική περίοδο·

- η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να εξετάζει, προς τον σκοπό αυτό, μόνον εκείνες τις συγκεκριμένες και ακριβείς συνθήκες κρατήσεως του ενδιαφερόμενου προσώπου που είναι κρίσιμες προκειμένου να διαπιστωθεί αν το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·
- η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες παρασχεθείσες από άλλες αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος πλην της δικαστικής αρχής εκδόσεως του εντάλματος, όπως, ειδικότερα, τη διαβεβαίωση ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

(υπογραφές)

i — Στις σκέψεις 71, 74, 98, 103 και 104 έγιναν τροποποιήσεις γλωσσικής φύσεως μετά την ανάρτηση της αποφάσεως στην ψηφιακή Συλλογή Νομολογίας του Δικαστηρίου.